

Антей і товариство

Володимир Вакуленко

(за Лесею Українкою "Оргія")

— Антею, причаруй прегарне товариство —
В Душі скріпи слівце — ораторське есе!
І поезійне розпочато дійство —
Митець в польоті, мов розквітло все!

Та в когось не скріпив уламків серця —
Хтось солонину жадібно ковтав.
Шепоче дехто: "Нащо він приперся?"
І винний багрянець, свій, поглинав.

Коли ж дівиці напівголі задрижали
В спокуснім танці, всяк вірші забув,
І розглядаючи стриптизно — реготали,
Живе відлуння вже ніхто не чув.

Згадали за піїта, як у тиші
Він загойдався на обрізаній струні.
І ось тоді і лаври найпишніші,
І оплески, і лестощів вогні.
04.04.2005 рік.
Володимир Вакуленко-К.